

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: DEB Deutsche Energiehandels-und Beratungsgesellschaft mbH

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Kammergericht Berlin -Wykładnia zasady skuteczności — Zgodność z tą zasadą przepisów krajowych, odmawiających pomocy prawnej osobom prawnym w przypadku braku „interesu ogólnego” — Skarga o stwierdzenie odpowiedzialności państwa członkowskiego za przekroczenie terminu transpozycji dyrektyw wspólnotowych

Sentencja

Zasadę skutecznej ochrony sądowej ustanowioną w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, iż nie jest wykluczone, by powoływały się na nią osoby prawne, oraz że pomoc przyznana na podstawie tej zasady może w szczególności obejmować zwolnienie z uiszczenia zaliczki na poczet kosztów postępowania lub reprezentacji przez adwokata.

Do sądu krajowego należy natomiast zbadanie, czy przesłanki udzielenia pomocy prawnej stanowią ograniczenie prawa dostępu do sądu, naruszające to prawo w jego istocie, czy ich cel jest zgodny z prawem i czy istnieje rozsądny stosunek proporcjonalności pomiędzy stosowanymi środkami a zamierzonym celem.

W ramach takiej oceny sąd krajowy może uwzględnić przedmiot sporu, racjonalne szanse wygrania sprawy przez powoda, znaczenie, jakie sprawa ma dla powoda, złożoność przepisów materialnych i proceduralnych mających zastosowanie w sprawie, jak również możliwości skutecznego poprowadzenia sprawy przez powoda. W celu dokonania oceny proporcjonalności sąd krajowy może również uwzględnić wysokość zaliczki na poczet kosztów postępowania oraz może ocenić, czy stanowią one przeszkodę w ewentualnym dostępie do wymiaru sprawiedliwości.

Odnosząc się konkretnie do osób prawnych, sąd krajowy może uwzględnić ich sytuację. Może zatem wziąć w szczególności pod uwagę formę i zarobkowy lub niezarobkowy charakter działalności danej osoby prawnej, jak również możliwości finansowe jej wspólników lub akcjonariuszy oraz możliwość uzyskania przez nich kwot koniecznych dla wytoczenia powództwa.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — postępowanie karne przeciwko R

(Sprawa C-285/09) ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 28c część A lit. a) — Oszustwo w podatku VAT — Odmowa zwolnienia z podatku VAT w przypadku wewnątrzspółnotowych dostaw towarów — Czynne uczestnictwo sprzedawcy w oszustwie — Kompetencje państw członkowskich w ramach zwalczania oszustw podatkowych, unikania opodatkowania i ewentualnych nadużyć)

(2011/C 55/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

R.

przy udziale: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof, Finanzamt Karlsruhe-Durlach

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 28c część A lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) z późn. zm. — Oszustwo w podatku VAT — Odmowa zwolnienia z podatku obrotowego w przypadku wewnątrzspółnotowych dostaw towarów — Aktywny udział sprzedawcy w oszustwie.

Sentencja

W okolicznościach takich, jak okoliczności w postępowaniu przed sądem krajowym, w których wewnątrzspółnotowa dostawa towarów rzeczywiście miała miejsce, lecz przy okazji jej wykonywania dostawca ukrył tożsamość prawdziwych nabywców w celu umożliwienia im uniknięcia zapłaty podatku VAT, państwo członkowskie rozpoczęcia dostawy może na podstawie kompetencji przyznanych mu na mocy pierwszego członu art. 28c część A szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2000/65/WE z dnia 17 października 2000 r., odmówić zwolnienia tej transakcji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 z 07.11.2009

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 z 7.11.2009.